

תולדות

טרף קל לגורל

אחיה החורג עשה לה יקר, אביה החורג גירש אותה מהבית, והגורל ממשיך להתנכל לה

פעמוֹן־הדלת צילצל בדירתה של אי־לנה * בליל הסילוֹסטר. אילנה בת ה־20, בעלת שיער־דבש ועיניים תמימות, לא חשדה בדבר, ומיהרה לפתוח. לפניו עמד בחור שחרחר, בריא־גוף, כבן 22. "יש לי משהו להגיד לך," אמר, ודחק עצמו אל תוך הדירה. כשהיה בפנים אמר לה: "שמעתי שאת גרושה. רק לא ידעתי שאת כל־כך יפה וצעירה." ומיד ניסה לחבק ולנשק אותה.

"לא!" אמר, כשניסתה להדוף אותו החוצה. "כמה את שוקלת? זה הכל? אני כבד ממך פי 40, והכל פה אצלי ביד!" הוא פסע לעברה באיום, אילנה נמלטה החוצה באימה, והזעיקה את המיטרה. מאז עברה אילנה להתגורר לבדה, קשו עליה חיייה. אחרי שהרתה לאחיה החורג וזכתה נגדו במישפט אבהות מסוכך (העוֹלָם הזה 2156), סירב אביה החורג להוסיף להחזיק בביתו.

אמה, שפחדה פחד־מוות מבעלה, לא יכלה לעמוד נגדו כשהירשה לבנו, אבי־נכדתו, להתגורר עימם, אך לאילנה לא היה עוד מקום בבית, והיא נאלצה לעבור מדירה שכורה אחת לשנייה כשבכל מקום היא מספרת שהיא גרושה, או אחותו של הילד.

"לגמרי לבד." חברים ומכרים לא היו לה, שכן את כל זמנה הקדישה לבנה בן השלוש. גם עבודה קבועה לא היתה לה, והיא חיה מקיצבת־סעד זעומה — 1900 ל"י לחודש.

"אני לגמרי לבד," מספרת אילנה, ש־בגיל 17, הגיל שבו ילדות לומדות בבית־הספר או מבילות במסביבות, היתה כבר אם לילד ומטופלת בבעיות פרנסה.

"לפעמים אני יושבת לבד בבית, ובוכה. לפעמים אני קוראת ספרים או הולכת לבקר את אחותי, אבל בדרך־כלל אני לבד. כבר נמאס לי, אפילו כשאני רוצה לצאת לפעמים, אין לי כסף לשלם לבייבי־סיטר."

השוטר המוזר. באותו היום שבו הופיע האלמוני בדירתה של אילנה, חשה הנערה את עצמה בטוחה לגמרי, כשפתחה את הדלת. שבועיים קודם־לכן היתה בור־דאי נועלת את הדלת ולא עונה לצליל־צוללים, בגלל בעלי־הבית שלו היתה חייבת כסף, אבל אחרי ששילמה לו, לא חשה עוד כל פחד.

כשהגיעה המיטרה למקום נכנס שוטר לדירה. האלמוני היה שרוע במיטתה של אילנה, מתחת לשמיכה. השוטר ביקש ממנו לקום, ומאילנה ביקש לצאת את החדר.

מספרת אילנה: "כשחזרתי, השוטר שאל אותי: 'את סולחת לו, נכון?' אמרתי שכן. הייתי כל כך מבוהלת ומפחדת, שחשבתי שהשוטר יודע מה שהוא עושה. כשהבחור יצא אמר לי השוטר: 'תדעי לך, זה טוב גם בשבילו וגם בשבילך. הבחור עושה עכשיו קורס קצינים בחיל־הים, וחבל על הקאריירה הצבאית שלו.' אמרתי בסדר, רק שלא יחזור. השוטר אמר לי שהוא יחזור עוד כמה זמן לראות אם הכל בסדר, והלך. לפני שהלך הוא שאל אותי: 'את גרושה, את לא מפחדת לחיות לבדך בדירה כזאת גדולה?' עניתי שלא. אבל כבר אז חשדתי, הוא ביקש ממני לחכות לו בבית. אמרתי שאחכה אצל השכנים, אבל הוא אמר 'לא. יותר טוב שהשכנים לא יראו.'"

"ביקשתי ממכה שכנות שישבו אתי עד שהשוטר יחזור, כי פחדתי. כשהוא חזר, הוא ישר נכנס ונעל את דלת הכניסה. הוא פנה אלי, ואז ראה את השכנות יושבות בפניה. הוא נרתע לאחור כאילו נבהל. שאל אם הכל בסדר ויצא."

"לסגור עניין." אילנה סיפרה את סיפור המיקרה לעורך־הדין שלה, מאיר זיו, והלה הגיש קובלנה למיטרת כפר־סבא בגין אי־טיפול־נכון בתלונה. בין ה־שאר פירט עורך־הדין זיו במכתבו, כי כאשר שהה האלמוני בדירתה של אילנה היא אמרה לו שהיא צריכה ללכת לשכ־

נים. זה לא הרתיע אותו, והוא אמר לה: "לא ידעתי שאת כזאת יפה וצעירה. אל־הים לא יוציא אותי מהדירה הזאת!" כשפנתה אילנה לצאת אל שכניה, לא הניח לה האלמוני ללכת, ובהתעלמו מועד קותיה אחז בכנה בן השלוש והחל מלטף אותו במקומות עדינים בגופו. כאשר הגיע השוטר למקום העמיד האלמוני פנים כא־לו הוא מכיר אותה היטב, וקרא לעברה: "אילנה, מה פיתאום הזעקת את המי־טרה?"

אחרי שהגיע השוטר לדירתה של אי־לנה בשנית אמר לה, לטענתה, דברים סתמיים, ושאל שאלות שלא ניראו לה. כן אמר לה השוטר כי לא כדאי לה להגיש תלונה על המיקרה, ועדיף שתסיגור עניין.

במכתבו למיטרת כפר־סבא שאל עוֹר־דין־הדין זיו: "נשאלת השאלה, מה תעשה אותה בחורה אומללה ובודדה, שהי

אם אילנה וכנה
חבל על הקאריירה

גורל כה התאכזר אליה, ואשר בצר לה פונה אל המוסד היחידי במדינה המיועד להגן על שלומה וביטחונה ועל שלום ילדה הקטן, ונתקלת בחופעה מבישה ומ־כוערת מעין זו?"

מה קורה במיטרה? דובר מיש־טרת מרחב השרון, אלי זילבר, מסר כי המיטרה מתכוונת לערוך בדיקה יסודית כדי לאתר את השוטר האחראי. עם זאת טען דובר המיטרה, כי אין הוא נוטה להאמין לגירסתה של אילנה, כיוון שהיא זומנה למיסדר־היווי ולא הגיעה לדעתו, אילנה מנסה להשתמש מלבוא למיסדר היוהוי.

נשים

שלושה זול אחת

הפמיניסטיות מפגינות נגד

מזימה קאאריציונית לפגוע

בחוק ההפדות

"לרחם שלי שלושה אדונים / שלושה אדונים לרחם שלי. / לולא היו לו שלוֹשה אדונים / לא היה זה הרחם שלי." הפיומן, שמילותיו אולתרו על־ידי חברי רות התנועה הפמיניסטית בישראל, הושר על פי לחן ידוע בעת הפגנה למען חופש ההפלה, שנערכה לפני שבוע ליד בית סוֹ־קולוב בתל־אביב. בפיה של אחת המפגיינות, תיכניסטיית בשם נטע, היה הסבר למילות השיר: "שלושת האדונים, הסבי־רה נטע, 'עושים יד אחת כדי לשלול מאיתנה, הנשים, את השליטה על גופנו ואת הזכות להחליט מה ייעשה ברחמנו — הלא הם הגבר, הממשלה ואגודת־ישראל." מפגינה אחרת, מבוגרת יותר, שהביאה עימה את שני ילדיה אל פתחו של בית־העיתונאים, הסבירה לעוברים והשבים, כי הדיון הצפוי בכנסת על תיקון חוק־הפ־לות הוא שדחף את הפמיניסטיות להפגין עתה. "הדתים אונסים את בגין לבטל את סעיף חמש, שאושר על־ידי הכנסת הקוֹר־מת," פסקה המפגינה, "ואילו בגין עוֹר־שה רושם שהוא נאנס ברצון."

מחיר ההפלה. סעיף 5 בחוק הקיים

"**YOU**"

הבושם המדליק...

עכשיו גם בדיאודורנט וסבון יופי

הסוכן בישראל בלמון בע"מ המפיצים חברת נורית בע"מ

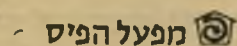
בלוטו
עכשיו תוכל להגיע
למיליון
עם קצת מזל לשניים

רק שישה x נכונים והכסף שלך.

בלוטו המזל בא לקראתך!

בכל יום ג' ההגרלה.

מפעל הפיס

קול השלום -
הקול שלך!